

katero sem z gori imenovano pšenico letos poskusil, je presešla vse moje pričakovanje. Navadno se vseje na oral dobre zemlje po 2 vagana žita. Ker se pa omejena pšenica lepo razrašča, sem na dobro obdelani pešnati ilovični zemlji 2 vagana na $1\frac{7}{8}$ orala na široko vsejal. Ko začne setev kaliti, sem že obžaloval, da nisem vsaj $1\frac{1}{2}$ vagana vsejal. Toda bilke so se jeseni in letos spomladi tako razrasle, da sem bil celó potolažen. Vrh tega je moja setev po konci ostala, v tem ko so letos vsled hudih neviht povsod žita polegla. Klasje bilo je prelepo in žetev je podala 52 vaganov čiste, brezplevelne pšenice $85\frac{1}{2}$ funt. težke od vagana, torej 26teri pridelek.“

Te pšenice stane vagan na Dunaji in v Pragi 10 gold., če se je več skupaj vzame; g. Wokaun je pa dá gospodarjem, ki hočejo ž njo poskusiti, vagan po 8 gold.; sicer več kot navadna pšenica stane, dobiček je pa vendar, ker ni treba toliko semena in je pridelek izvrsten. „Slov. Gosp.“

Politične stvari.

Pritožbe ljudi v sedanjih časih.

Kamor se človek obrne, povsod mu donijo na uho pritožbe in sicer pritožbe zaradi različnih reči, tako da ni najti nikogar, kateremu bi bilo vse prav.

Pritožujejo se ljudje, da javna pravost propada, čez tatvine in roparije, umore in samomore, čez vlačuge, ki brez dela se klatijo po svetu, nadlegujejo ljudi, povsod desetino pobirajo, davek tirjajo in žugajo s poziganjem.

Pritožujejo se čez neizmerno visoke davke, katerih ne morejo že več plačavati, čez doklade in druge stvari, ki mošnjo praznijo in so v davkarskih knjižnicah zapisane, čez dragino živeža, pomanjkanje denarja, čez visokost plače poslov in rokodelcev, čez to, da trgovina, obrtnija, zaslužek zastaja, čez neizmerne zgube na premoženju in nevarnost za kapital.

Tožijo čez vojne postave, da cerkvi in državljanom odtegujejo najboljše moči, zavirajo redni tek vseh opravil, da je vsled njih skoro vsak drug poklic nemogoč, in da neizmerno veliko škode delajo na duhu in blagu.

Pritožujejo se ljudje čez šolske postave, da tirjajo od njih za učitelje, šolska poslopja in šolsko opravo velikanske zneske, mladino oblagajo z veliko nepotrebni rečmi, katere se mora učiti, potrebne pa zanemarjajo, jako mnogo časa jim jemljó, pri vsem tem pa mladina po njih ne postane ne boljša, ne spretnejša, ne za praktično življenje pripravnejša, kakor prej, marveč pogosto duševno, pravno in telesno spridena prihaja nazaj v javno družbo.

Pritožujejo se čez pomanjkanje duhovnov, da je večkrat v eni škofiji po sto služeb, celó več župnij izpraznjenih, ker mora biti vsak vojak, ker so šole kakor država brezverske, večkrat veri sovražne, ker duhovni pomanjkanje trpé in jih še zasramujejo.

Pritožujejo se čez časnikarstvo, ki vse razdira, pri katerem ne v cerkvenem, ne v državnem obziru ni mogoče redno, krščansko življenje, ki ne pušča ne časti, ne prostosti, ne pravice in resnice pri miru, pred katerem ni nobenemu pravičnemu in poštenemu človeku več obstati.

Pritožujejo se, da se množi in širi čedalje bolj krivoverstvo, nevera, sovraštvo do vere, bogokletstvo, bogoskrunstvo in preganjanje cerkve po vsih kotih.

Pritožujejo se slednjič čez družinske in vremenske nesreče, ki nočejo nehati in jih zadevajo na premoženju, živini in ljudéh.

Kratko: pritožbe, pa nič drugoga. Al vse te pritožbe so krivične, dasiravno vsak, ki tako toži, misli, da toži po pravici in da ima opravičen vzrok za to. Al star prigovor pravi: „Kakor si postelješ, tako boš spal.“ Kdor si pa slabo postelje, težko leži in ne more spati. Znano pa je, da je vsa taka zlá zakrivil novošegni liberalizem, ki je spravil na dan naše liberalne župane, občinske svetovalce, poslance deželne in državne. Ali nimajo županje in možje skrbeti za blagor občine ravno tako kakor deželni poslanci za blagor dežele? Ali ne delajo državni poslanci postav, ki nas tako stiskajo?

In vse te voli ljudstvo, isto ljudstvo, ki ima toliko pritožeb! Ljudstvo tudi podpira — direktno ali indirektno — liberalne liste, ki nam toliko škodujejo.

Toraj le tako dalje še z „napredkom“, „svobodo“, „svobodnimi postavami“, „proč s farji“, z „vestjo“ in „vero“! Le naprej tako, potem pa naj se nihče več ne predrzne tožiti, da je vse slabo! Saj sam noče, da bi bilo boljše.

Ali niso toraj vse take pritožbe krivične? Čemu tožite, da na trdem ležite in slabo spite? Saj ste si sami postlali!

Slovstvo.

* *Grosses Wörterbuch der europäischen modernen Sprachen. Verfasst von Anton Albert Peschek. I. Deutsch, französisch, italienisch, spanisch, lateinisch, englisch, holländisch, schwedisch, böhmisch, slovakisch, slovenisch, polnisch, serbisch-kroatisch und ungarischer Theil.*

Tako se glasi naslov slovarja, ki se je začel izdajati v Budapeštu.

Da vidijo čitatelji naši, kako je izdelan ta slovar v nemškem jeziku, podamo jim eno besedo v izgled: Abenddämmerung, f. Fr. crépuscule, m. It. crepusculo, bruazzo, m. Sp. crepúsculo, m. tardecita, f. Lat. crepusculum. — Eng. twilight, dusk of the evening, crepuscule. Hollän. avondschemering. Schw. skymning. — Böhm. soumrak (večerní), šero, setmění. Slov. súmrak, šero. Kr. mrak, somrak, Pol. zmierzch, mrok, zmrok. Sfr. večernji sumrak, sumračje, suton, prvi večernji mrak. — Ung. alkony, est szürkület, esthajnal.

Ta slovník pride na svitlo v 5 zvezkih; vsak zvezek bo obsegal 52 pól in veljá 8 gold. Naročila prejema Anton Albert Pešek v Budapeštu (Wasserstadt, Karpfengasse Nr. 138).

Potopisne črtice.

Iz Kranjske gore do Beljaka.

(Konec.)

Dež gré, kakor na Poljskem; stisnemo se pod dežnike in koračimo po ne posebno gladkih Beljaških ulicah. Na stopnicah, ki peljejo proti glavni cerkvi, stoji več ljudstva nižega stanú; pogovarja se — slovenski! No, vendar nismo še na Nemškem, tu je še naš dom, so še naša tla! Nekoliko bolj veselega srca podamo se dalje, saj smo v slovenskem mestu. Pa zastonj iščeš še kakega znamenja, da je mesto slovensko; vsi napisí so na trgovskih štacunah nemški, le nekateri tudi laški, in če srečaš gospodo, ti doné le nemške besede in sicer nikakor klasičnega narečja na uho. Mi se tolažimo s tem, da tudi v Ljubljani gledé govorjenja žalibog ni dosti bolje, ker tudi tukaj vsak, kdor zná